

ת"ד 405/03/15 - מדינת ישראל נגד יעקב לסקי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

ת"ד 405-03-15 מדינת ישראל נ' לסקי
בפני כבוד השופט דן סעדון

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יעקב לסקי ע"י עו"ד אפלבוים

הנאשמים

הכרעת דין

הנאשם זכאי.

1. כתב האישום המתוקן שהוגש מייחס לנאשם דנא עבירות של התנהגות הגורמת נזק (ת' 21 (ב)(2) לת"ת) ונהיגה בחוסר זהירות הגורמת חבלה של ממש (תקנה 21 א לת"ת בקשר עם סעיף 38 (3) לפקודת התעבורה).

2. מעובדות כתב האישום עולה כי הנאשם נהג ברחוב כצנלסון בגבעתיים ממזרח למערב. לרכב הנאשם היה מחובר נגרר ריק. בצומת הרחובות כצנלסון - מנרה ביצע הנאשם פניית פרסה שמהלכה התהפך הנגרר, פגע בהולכת רגל שעמדה בסמוך (להלן: "**הנפגעת**") והסב לה חבלות של ממש (שבר מרוסק בטיביה ושבר בפיבולה). בסעיף 3 לפרק העובדות בכתב האישום נכתב כי חוסר זהירותו של הנאשם התבטא בכך ש" **ביצע במקום פניית פרסה מבלי שנקט באמצעים הדרושים על מנת שהנגררת הריקה לא תסטה הצידה**".

3. ע"ת 1 יובל גרצמן הגיע לזירה וערך דוח פעולה (ת/1). ע"פ האמור בת/1 שוחח ע"ת 1 עם הנפגעת ועדה אחרת לתאונה ואלה ציינו בפניו כי הנפגעת עמדה על הכביש. העד לא ידע לומר כיצד ביצע הנאשם את פניית הפרסה וטען כי לא נמסרו לו פרטים בעניין.

4. ע"ת 2 הבוחן בני פרידמן, הגיע לזירת התאונה לאחר כ-10 ימים וערך מספר מסמכים בנוגע לה, לרבות חקירת הנאשם (ת/2-12). בהסכמת הצדדים הוגשו כלל התמונות שהציג עד זה לרבות תמונות שלא צולמו על ידו. לדברי העד, רוחב הכביש בחלק הרלוונטי הוא 9.6 מ'. לטענתו הבין כי העגלה "**או התעוותה או התהפכה**" (ע' 6 ש' 21). העד טען כי על מנת לא לסכן עוברי דרך במקום לא ביצע שחזור, מה עוד שהרכב והעגלה כבר לא היו בחזקת

המשטרה. העד ציין כי אי הימצאות הנגרר והרכב בידי המשטרה לא מנעה את ביצוע הבדיקה אך למרות זאת **"לא ביצעתי בדיקה"** (ע' 8 ש' 16). העד הוסיף כי אילו היה מבוצע שחזור בתנאים שאינם זהים במדויק לתנאים ששררו בתאונה היו עולות טענות בעניין אמינות השחזור והיכולת להתבסס על המסקנות העולות ממנו (ע' 7 ש' 29-32 וע' 8 ש' 14-1). העד אישר כי לא בדק את הנגרר וכי ראה רק תמונות שנשלחו לו. על מנת להצדיק זאת טען העד כי **"הנהג לא טען בשום שלב לחוסר תקינות כלי הרכב או של החיבורים"** (ע' 7 ש' 20-21). כאשר עומת העד עם דברי הנאשם בחקירה לפיהן העגלה אינה בטיחותית כשהיא ללא משקל טען כי אילו סבר כך הנאשם היה עליו להודיע למעסיקיו ולטפל בעניין. העד אישר כי שוחח עם עדים לתאונה אך טען כי עדותם לא נגבתה וכי **"אם לא הבאתי כנראה שלא הצלחתי להביא"**. בדוח הפעולה שערך העד צוין כי משיחה עם ע"ת 1, גרצמן, אמר האחרון לעד כי **"למיטב זכרונו"** אמר לו הנאשם כי ביצע פניית פרסה במהירות גבוהה.

5. ע"ת 3, הנפגעת, טענה כי עובר לתאונה עמדה **"באמצע המדרכה"**. הנפגעת עמדה על דעתה כי לא ירדה לכביש והסבירה את העובדה שרק היא נפגעה מן הנגרר בכך ש**"לא היה אף אחד לידי. אני הייתי רחוקה מהם. בקצה"** (ע' 10 ש' 18).

6. במסגרת פרשת ההגנה העיד הנאשם. הנאשם טען כי הנפגעת עמדה על הכביש **"2 מ' אחרי התחנה"** וכי בעת ביצוע פניית הפרסה **"העגלה פתאום יצאה מהחיבור שלה"** (ע' 13 ש' 11). לטענת הנאשם, הוא בודק בכל יום את החיבורים וכך עשה גם ביום התאונה (ע' 13 ש' 12-13). הנאשם ציין כי לדעתו, כהדיט, העגלה אינה בטיחותית כאשר היא אינה עמוסה. הוא טען כי הביא את החשש בפני הממונים עליו אך נדחה (**"יש עליה טסט. אל תבלבל את המוח"** ע' 14 ש' 3).

בחקירה נגדית נשאל הנאשם אילו אמצעי בטיחות נקט לפני ביצוע פניית הפרסה והשיב כי במקום לא ניתן לנסוע מהר (ע' 15 ש' 14), כי האט את מהירות נסיעתו בין 10-20 קמ"ש (ע' 15 ש' 16) וביצע את הסיבוב **"לאט, כמו שאני עושה קבוע"** (ע' 15 ש' 16-17). הנאשם עומת בחקירה נגדית עם העובדה שהוסיף בגדר החקירה בבית המשפט כי עצר לפני ביצוע פניית הפרסה בעוד שבחקירת המשטרה לא ציין זאת. לדבריו, בכל מקרה של ביצוע סיבוב ללא עצירה קודם לכן **"אי אפשר לא לעצור. האוטו יסטה"** (ע' 16 ש' 11 ; ההדגשה הוספה). הנאשם עומת בחקירה נגדית גם אם הטענה שלא ביצע את הסיבוב בצמוד לחלקו השמאלי של הנתבי וטען **"עשיתי את הסיבוב הכי צמוד לצד השמאלי"** (ע' 18 ש' 10-13). הנאשם נשאל עוד אם סבר כי הנגרר אינו בטיחותי מדוע בחר לנהוג ברכב עם הנגרר ואם הוא מסכים כי אילו היה ממש בטענה כי העגלה אינה בטיחותית היה צפוי כי אירוע דומה לאירוע נשוא כתב האישום יקרה בתדירות גבוהה יותר. הנאשם השיב כי אין זה הכרחי כי כך יהיה ובכל מקרה הוא אינו מקצועי דיו להשיב לשאלה. חשוב לציין כי בחקירה נגדית הכחיש הנאשם כי ביצע את הפנייה במהירות גבוהה וכי אין לו הסבר לקרות התאונה (ע' 21 ש' 6-7).

דין והכרעה

7. בסעיף 3 לפרק העובדות ייחסה התביעה לנאשם ביצוע פניית פרסה **"מבלי שנקט באמצעים הדרושים על מנת שהנגררת הריקה לא תסטה הצידה"**. במלים אחרות, חוסר הזהירות שהתביעה מייחסת לנאשם על פי כתב האישום מתבטא, לשיטתה, באופן נהיגתו וליתר דיוק באי נקיטת אמצעי שהיה נחוץ לנקוט על מנת למנוע את התאונה.

התביעה לא פירטה בכתב האישום איזה אמצעי זהירות קונקרטי נדרש הנאשם לנקוט בנסיבותיו של מקרה זה על מנת להימנע מן התאונה. לטעמי ניסוח עמום זה פוגע בהגנת הנאשם וביכולתו להתגונן שכן הנאשם כלל אינו יודע מה סבורה התביעה כי היה עליו לעשות על מנת למנוע את התאונה וממילא אין ביכולתו להציג ראיות הסותרות את התזה של התביעה בנקודה זו. ניסוח עמום זה אינו מאפשר לבית המשפט להבין אל נכון את היקפה של יריעת המחלוקת והוא עשוי לשמש - ובמקרה זה נראה כי אכן שימש - כלי בידי התביעה לנסות ולשבץ התנהגויות שונות של הנאשם לקטגוריה הכללית של אי נקיטת אמצעים שנחוץ היה לנקוט. כך, יחסה התביעה לנאשם באופן לא ראוי- בחקירה נגדית לפחות - סוגים שונים של חוסר זהירות, החל מהחלטה לנהוג ברכב למרות טרונת הנאשם כי הנגרר אינו בטיחותי כשהוא ריק עובר לאופציות שונות של חוסר זהירות באופן נהיגת הנאשם עובר לתאונה (אי עצירה לפני ביצוע הפנייה; ביצוע הפנייה במהירות גבוהה; ביצוע הפנייה שלא בצמוד לנתיב השמאלי).

8. בתיק זה המשטרה **הניחה, מבלי לבדוק**, כי מקור הכשל שהוביל לתאונה נעוץ כולו באופן נהיגת הנאשם ולא, למשל, גם או רק בכשל מכני ברכב ו/או בנגרר או החיבור ביניהם. ברור אם כן כי לא ניתן לייחס כל משקל לניסיונה של התביעה להיבנות מטרונת הנאשם בפני הממונים עליו על כך שהנגרר אינו בטיחותי כשהוא ריק על מנת לייחס לו את העבירה של נהיגה בחוסר זהירות שכן סוגיית בטיחות הרכב, הנגרר והחיבור ביניהם לא נבחנה באופן מקצועי על ידי בוחן התנועה בתיק זה.

9. כפי שצינתי, התביעה לא עמדה בנטל לצקת תוכן קונקרטי בטענה הכללית שיוחסה לנאשם בדבר אי נקיטת אמצעים הדרושים למניעת סטיית הנגרר. כיצד?

ע"ת 1 הגיע לזירת התאונה לאחר קרות התאונה. עד זה לא ידע לומר כיצד ביצע הנאשם את פניית הפרסה ולא נמסרו לו פרטים על כך.

ע"ת 2 - הבוחן - קיבל מע"ת 1 מידע על כך שהנאשם טען בפני ע"ת 1 כיצד ביצע את פניית הפרסה במהירות גבוהה. טענה זו לא ניתן לקבל בשל 3 טעמים: ראשית, טענה זו של הבוחן בדבר אופן ביצוע פניית הפרסה על ידי הנאשם סותרת מניה וביה את גרסת ע"ת 1 לפיה אינו יודע לומר דבר על אופן ביצוע פניית הפרסה ועל כך שלא נמסרו לו פרטים על כך. שנית, הלכה מנחה היא, כי תשאול שנערך לנאשם בשטח על ידי שוטר מבלי שהנאשם מועמד תחילה על זכותו לא לפצות פה ולא לומר דבר וכן על זכותו להיוועץ בעו"ד טרם חקירה, פוסלים את המידע שקיבל ע"ת 1 - אם קיבל - מלשמש ראיה קבילה בהליך זה (עפ"ת 37478-05-15 אלה בוגוסלבסקי נ' מדינת ישראל (מיום 28.5.15)). שלישית, עדותו של הבוחן בעניין זה מהווה כשלעצמה עדות מפי השמועה שאינה קבילה. יצוין כי הנאשם נשאל בעניין זה בחקירה בבית המשפט והכחיש כי ביצע את פניית הפרסה במהירות.

10. אמת, בחקירת הנאשם בבית המשפט עלו מספר נקודות בהן לא ניכרה עקביות בגרסת הנאשם. עם זאת, בשל העובדה שהתביעה נמנעה מלפרט בכתב האישום את האמצעי הקונקרטי שהיה על הנאשם לנקוט על מנת למנוע את התאונה, אין לייחס משקל להיעדר עקביות מצד הנאשם בנקודות שיפורטו להלן:

א. בחקירת הנאשם בבית המשפט טען הנאשם לראשונה כי עצר את הרכב לפני ביצוע פניית הפרסה. מדובר

בגרסה כבושה. עם זאת, מן המסקנה לפיה מדובר בגרסה כבושה שמשקלה אמור להיות אפסי לא ניתן להסיק מסקנה לחובת הנאשם. מדוע? משום שהתביעה לא הוכיחה מנסיבות המקרה עולה שהיה הכרח לעצור את הרכב לפני ביצוע פניית הפרסה על מנת להימנע מסטיית הנגרר. על כן ובהינתן שהנאשם טען בחקירתו במשטרה ובעדות בבית המשפט כי נסע לאט לפני ביצוע הפנייה, אינני רואה כיצד היעדר עקביות זה נזקף לחובת הנאשם בהליך זה.

ב. בעדותו בבית המשפט טען הנאשם כי ביצע את פניית הפרסה כשרכבו צמוד לנתיב השמאלי. במשטרה לעומת זאת טען הנאשם כי הפנייה בוצעה "לא צמוד ולא רחב פרסה רגילה" (ש' 55-56). גם בעניין זה לא הובאה מצד התביעה כל ראיה לכך כי סטיית הנגרר הייתה נמנעת אילו היה הנאשם מקפיד על ביצוע פניית הפרסה בצמוד לנתיב השמאלי. מטעם זה, אין בסתירה או היעדר העקביות בגרסת הנאשם כל נפקות אופרטיבית לעניינו.

11. כללו של דבר: לא הוכח מהם האמצעים שאילו היו ננקטים על ידי הנאשם הייתה סטיית הנגרר והתאונה נמנעים ומכיוון שכך לא הוכח כי הנאשם נהג בחוסר זהירות, חרף היעדר עקביות בגרסתו בנקודות שונות כמפורט לעיל. בהינתן האמור לעיל ובהיעדר תשתית מינימלית כבסיס לקביעה כי מקור התאונה בכשל הנעוץ ברכב הנאשם ו/או בנגרר ו/או בחיבור ביניהם לא ניתן לקבוע גם כי החלטת הנאשם לנהוג ברכב ובנגרר, למרות טרוניותיו על בעיית בטיחות בנגרר, מהווה כשלעצמה נהיגה בחוסר זהירות, מה עוד שכפי שצוין לעיל התביעה כלל לא טענה בכתב האישום במקרה זה מתבטא בהחלטת הנאשם לנהוג ברכב ובנגרר לא בטיחותי. תוצאת הדברים היא, כי במקרה זה לא הוכחה אשמת הנאשם ואני מורה על זיכוי.

ניתנה היום, י"ב תמוז תשע"ו, 18 יולי 2016, במעמד הצדדים